

KAMNIŠKI OBČAN

GLASILO SZDL
OBČINE KAMNIK

LETO VIII/1969 — št. 1
JANUAR - CENA 50 S din

Občinska skupščina in proizvajalci

Smo v obdobju pred novimi volitvami. Skupščine ocenjujejo svoje delo in vpliv na razvoj družbenopolitičnih skupnosti v preteklem mandatnem obdobju. Zato smo želeli dobiti odgovor na vprašanje, kolikšen je bil prispevek naše občinske skupščine, še posebej pa zbora delovnih skupnosti, pri reševanju perečih problemov v naših podjetjih. Na to vprašanje je odgovoril predsednik občinske skupščine Vinko Gobec takole:

Z novo ustavo 1963. leta se je zaostrolo vprašanje, ali ima skupščina občine še kakšen vpliv na gospodarjenje v delovnih organizacijah razen v primerih, ko gre za poravnavanje izgub, ko gre za obravnavanje težav, ki v posamezni delovni organizaciji nastanejo.

Osebnost sem zagovornik tega, da ima skupščina za delovne organizacije sedaj še večje naloge kot pred tem, čeprav naj razširjena reprodukcija v celoti ostane gospodarskim organizacijam in ne tako, kot je bilo pred tem, da so se sredstva združevala v tako imenovane družbeno investicijske fondе in so se potem investicije delile iz teh fondov. Svoje prepričanje utemeljujem s tem, da sicer skupščina ne more in ne sme določati proizvodnih programov, toda spremljanje rasti delovnih organizacij in opozarjanje tam, kjer ekonomski pokazatelji drsijo, je funkcija in naloga skupščine. Težave so tudi v tem, ker se oddaljujemo od postavljenega principa, da v letu 1970 gospodarske organizacije razpolagajo s 70% družbenega proizvoda. V Kamniku razpolagajo sedaj približno s 66% družbenega proizvoda v SR Sloveniji 64%.

V Kamniku smo zaradi tega uvedli prakso, da se zbor delovnih skupnosti občinske skupščine, ki je po mojem prepričanju v občini nujno potreben zato, da se želje in potrebe uspešno in hitro usklajujejo, sestaja večkrat na ločenih sejah in obravnava problematiko posamezne gospodarske organizacije.

V času mojega mandata, to je eno leto in pol, se je sestel štirikrat in obravnaval gospodarske organizacije po sistemu panoge in tiste gospodarske organizacije, ki so v bolj kritičnem položaju.

Želja, da pride sleherna gospodarska organizacija pred zbor delovnih skupnosti, se počasi uresničuje, ker imamo še v programu v letu 1968, oziroma do maja 1969 razpravo o lesni industriji v Kamniku in razpravo o integracijskih procesih v občini Kamnik.

Menim, da je ta način dal pozitivne rezultate, da je čvrsteje povezal skupščino z delovnimi organizacijami, zlasti je zadovoljen s tem, da so odborniki zborov delovnih skupnosti, da na samoupravnih organih intenzivneje razpravljajo in obrazlagajo stališča občinske skupščine do posameznih problemov.

Pomembno je tudi to, da zbor delovnih skupnosti spre-
(Nadaljevanje na naslednji strani)

Pred volitvami

Organizacije socialistične zveze se na letošnje skupščinske volitve še posebno skrbno pripravljajo zaradi tega, ker jim je z ustavnimi spremembami naložena tudi odgovorna naloga pri določanju kandidatov za odbornike in poslance, pa tudi zaradi tega, ker bomo letos volili celotne sestave vseh skupščin.

Zato je prav sedaj čas za obračun dela skupščin v preteklem mandatnem obdobju in hkrati čas, ko se moramo pogovoriti o tem, katere naj bi bile poglavitne naloge bodočih skupščin. To pa naj bi po širokih in vsestranskih razpravah volilcev, članov SZDL in proizvajalcev zapisali zelo določeno, brez načelnega dogovarjanja v volilni program občinske organizacije SZDL.

V kamniški občini je organizacija SZDL že začela oblikovati tak dokument. K temu je pritegnila vse družbenopolitične organizacije, še posebno pa občinsko skupščino in republiške poslance. Občinska skupščina bo pripravila poročilo o gospodarskem, kulturnem in družbenopolitičnem razvoju občine v preteklih štirih letih, o delu skupščine in o aktivnosti posameznih odbornikov obeh zborov. Republiški poslanci bodo prispevali svoje poglede na delo v skupščini. Isto pričakujejo volivci tudi od zveznih poslancev. Dosedanji pogovori o volilnem programu SZDL v kamniški občini kažejo, da ta dokument ne bo mogel iti mimo nalog bodočih skupščin, zlasti občinske.

Na področju gospodarstva je potrebna hitrejša modernizacija industrijskih podjetij, zlasti investicijsko vlaganje v nove proizvodne naprave. Za močnejši razmah turizma na Kamniškem bo treba še bolj poskrbeti za sodobno opremljene gostinske in trgovske lokale ter za ostale storitvene dejavnosti. Z ustaljeno davčno politiko in z utrjevanjem kooperacijskih odnosov naj bi poleg ostalih ukrepov pripomogli k specializirani tržni proizvodnji tudi v zasebnem kmetijstvu.

Na področju družbenih služb bo potrebno storiti vse, da bomo uresničili triletni načrt izgradnje šol, ki ga je občinska skupščina sprejela lani. Še letos bo potrebno sprejeti program razvoja otroškega varstva v naslednjih letih.

Krajevne skupnosti so z uvedbo krajevnega samoprispeljka do maja leta 1971 dobile materialno osnovo za uresničevanje svojih programov — in s tem za rešitev najbolj perečih komunalnih problemov. Ne pretiravamo, če trdimo, da je krajevni samoprispeljek mnogo pripomogel, da občani vedno bolj prizadeto sodelujejo pri urejanju skupnih zadev v krajevni skupnosti v občini.

Posebna skrb bo v prihodnjih letih veljala samoupravljanju v delovnih organizacijah. Hkrati s prizadevanjem, da večji delež dohodka ostane na voljo proizvajalcem, pa bo treba še mnogo storiti na eni strani za večjo odgovornost strokovnih služb, na drugi strani pa za večjo vsestransko informiranost samoupravljalcev v delovnih kolektivih. V ta sklep sodi tudi aktivnost in odgovornost odbornikov občinske skupščine, ki bo morala skupno z vsemi družbenimi činitelji in s sodelovanjem vseh občanov v občini poskrbeti, da bo to, kar bomo zapisali v volilni program tudi uresničeno.

Za obvezno aktivnost pred volitvami bo na razpolago komaj nekaj več kot dva meseca. Po spremembah republiške ustave bo konec januarja republiška skupščina sprejela nov zakon o volitvah republiških poslancev in zakon o volitvah odbornikov občinskih skupščin. Šele takrat bomo dokončno vedeli, koliko poslancev republiške skupščine bomo izvolili v naši občini.

V času od 1. do 11. februarja se bodo sestale krajevne kandidacijske konference in kandidacijske konference v delovnih organizacijah. Te bodo predlagale in sprejele kandidate za 56 odbornikov občinske skupščine in izvolile delegate za občinsko kandidacijsko konferenco. Razpravljale pa bodo tudi o možnih kandidatih za poslance. 27. februarja se bo sestala občinska kandidacijska konferenca, ki bo glasovala o predlogu liste za 20 poslancev zbora narodov zvezne skupščine (slovenska delegacija) ter predlagala in sprejela kandidate za poslance tistih zborov republiške skupščine, ki jih bomo volili samo v naši občini (po dosedanjih predlogih bomo imeli svojega poslanca v republiškem in gospodarskem zboru). Ta konferenca bo razpravljala tudi o možnih kandidatih za poslance zvezne skupščine, hkrati pa bo izvolila delegacijo, ki se bo udeležila medobčinske kandidacijske konference v Kranju.

10. marca bo seja medobčinske kandidacijske konference, na kateri bomo skupno s predstavniki domžalske občine (če bo obveljal sedanji predlog) razpravljali in sprejeli predloge kandidatov za skupnega poslanca v prosvetnokulturnem in socialnozdravstvenem zboru (verjetno tudi za oba skupna poslance v gospodarskem zboru). To bo potrebno storiti v primeru, če bo sprejet predlagani način razdelitve poslanskih mest, ki upošteva le število zaposlenih v posamezni stroki, ne pa principa, da bi tudi v prihodnje vsaka občina imela najmanj enega poslanca v vsakem zboru delovnih skupnosti.

14. marca bo seja medobčinske kandidacijske konference v Kranju. Tu bodo sprejeti kandidati za zvezne poslance.

Od 14. do konca marca bodo zbori volilcev in zbori delovnih ljudi, ki bodo ocenili, dopolnili ali ovrgli kandidate za odbornike in poslance ter dokončno sprejeli kandidate za odbornike občinske skupščine. Zbori delovnih ljudi bodo izvolili delegate, ki bodo skupno z občinsko skupščino volili poslance zborov delovnih skupnosti republiške in zvezne skupščine.

Po vsej verjetnosti bodo neposredne volitve v občinski, republiški in družbenopolitični zbor v nedeljo, 13. aprila 1969.

F. S.

Občinska skupščina in proizvajalci

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

Jema določene zaključke, ki jih posreduje samoupravnim organom, in zahteva nanje odgovore, a ne le odgovore, temveč vičena. Kadar pa samoupravni organi menijo, da priporočila tudi konkretno izvršite, kadar so priporočila skupščine upravniso utemeljena, morajo pač s svojo utemeljitvijo zavreči stališče skupščine.

Pozitivno se je pokazalo v letu 1968 to, da so v letu 1967 vse gospodarske organizacije dobile priporočilo o polletnem gospodarjenju v letu 1967, ki je bilo slabo, in da so samoupravni organi in vodstva gospodarskih organizacij do konca leta 1967, zlasti pa v letu 1968, v celoti priporočila sprejeli in jih uresničili. Rezultati se kažejo v ekonomskih rezultatih, povečanju amortizacije, povečanju skladov za 32 %, izravnavi osebnih dohodkov s produktivnostjo dela, večjem vlaganju v delovne priprave itd., kar je bilo v glavnem bistvo priporočil skupščine občine Kamnik gospodarskim organizacijam.

Za še bolj kritično obravnavanje problemov gospodarskih organizacij s strani skupščine obstaja možnost, ki smo se je delno že poslužili ob reelekciji vodilnih ljudi, in sicer, da z močno ekonomsko strokovno komisijo temeljito pretresemo ekonomske rezultate posameznih gospodarskih organizacij in jih pravočasno opozorimo na probleme, ki jih mnogokrat oko zunaj delovne organizacije prej opazi kot tisti, ki je v njej. Toda žal, v tem še nismo uspeli uresničiti svojih želja. Prepričan pa sem v pripravljenost ekonomskih strokovnjakov v občini Kamnik za tovrstno pomoč. Ševeda ni to samo zadeva skupščine kot samoupravnega oblastnega in predstavniškega telesa, temveč in predvsem je odvisno tudi od odbornikov v zboru delovnih skupnosti in v skupščini sploh, kako svojo funkcijo dojemajo in kako jo izvršujejo. Osebnost sem v tem kratkem času skušal storiti vse, da bi se odnosi in aktivnost odbornikov zbora delovnih skupnosti v njihovih volilnih enotah povečala. Še več, nekatera pomembnejša vprašanja, za katera je potrebno več časa, obravnavamo tudi v klubu odbornikov, ki je v tem času imel že tri seje.

Prepričan sem, da je od delavskih svetov, upravnih odborov ter sindikalnih podružnic v delovnih organizacijah še precej odvisno, kako njihovi odborniki delujejo v delovni organizaciji, kajti delo odbornika ni le na seji z enkratno ali dvakratno razpravo ter z glasovanjem za takšen ali drugačen predlog, temveč prenašanje sklepov samoupravnih organov na skupščino in sklepov skupščine na samoupravne organe.

S.

Zadnja seja občinske skupščine v letu 1968 Kaj se dogaja v tovarni kovanega orodja

Odborniki občinske skupščine na zadnji lanski seji niso imeli prijetnega dela. Razpravljati in sklepati so morali o povečanju stopenj dodatnega prispevka za zdravstveno zavarovanje in o težavnem gospodarskem položaju v tovarni kovanega orodja v Šmarci.

V zvezi s prvim vprašanjem se je med odborniki vnela živahna razprava o upravičenosti povečanja stopenj in dodatnega obremenjevanja gospodarstva. Član izvršnega sveta Viktor Repič je pojasnil, zakaj se izvršni svet zavzema za odpravo omejevanja prispevnih stopenj v zdravstvenem zavarovanju. Mnenja je, da bi morali samoupravnim organom v socialnem zavarovanju dati več možnosti za samostojno gospodarjenje s sredstvi, samoupravni organi pa naj bi v dogovoru z zavarovalci določali višino prispevne stopnje. Znano je, da republiška skupščina, zlasti gospodarski zbor, ni bil takega mnenja in je glasoval proti ukinitvi omejevanja stopenj. Za letošnje leto je bila v slovenski skupščini sprejeta stopnja 5,2 %. Poslanec Stane Simšič je odbornikom pojasnil stališče gospodarskega zbora. Dejal je, da je zbor upošteval resolucijo republiške skupšči-

ne, ki daje velik poudarek razbremenjevanju gospodarstva. Hkrati pa je tudi opozoril, da so tisk, radio in televizija preveč enostransko informirali javnost o stališčih gospodarskega zbora. Ne gre za nikakršen spor, je dejal poslanec Simšič, pač pa za vprašanje, ali smo sposobni rešiti vse probleme v enem letu. Odbornik Slavko Ferber je med drugim postavil tudi vprašanje, zakaj so manjše delovne organizacije obremenjene z nesorazmerno visokimi dodatnimi prispevki za zdravstveno zavarovanje. Večkrat že malo daljši bolezenski dopust enega samega člana kolektiva pripelje do tega, da mora kolektiv plačati maksimalni dodatni prispevek.

To bi bilo treba po njegovem mnenju urediti.

V razpravi so poudarili, da je treba gospodarjenje s sredstvi sklada za zdravstveno zavarovanje še bolj nacionalizirati. Odborniki so bili zadovoljni, ker jim je bilo letos prvič predloženo obširno gradivo z obračunom preteklega obdobja in s programom sklada za leto 1968. Namesto prvotno predlagane stopnje 5,3 %, so nato sprejeli stopnjo, ki jo dopušča republiški zakon, t. j. 5,2 %.

Osrednja tema zadnje lanske seje občinske skupščine pa je bila situacija v Tovarni kovanega orodja. Vse kaže, da bo to podjetje zaključilo lansko poslovno leto na meji rentabilnosti, ali pa celo z izgubo. Zbor delovnih skupnosti občinske skupščine je lani na posebni seji razpravljalo o položaju v tem podjetju in sprejel več sklepov. Ti so se nanašali zlasti na zmanjšanje obstoječih zalog in režijske delovne sile, na osvajanje novih proizvodov, zlasti pa na potrebo po večji zavzetosti celotnega kolektiva za razvoj podjetja.

Novi direktor Franc Jereb, ki je prevzel pred nekaj meseci to dolžnost, je v sodelovanju s samoupravnimi organi skušal uresničiti priporočila. Vendar se je kmalu pokazalo, da je največja ovira za nadaljnji razvoj neenotnost in neprizadetost enega dela kolektiva. Zaostreni notranji odnosi preprečujejo uspešnejše reševanje perečega gospodarskega položaja. K temu pa prispevajo svoj delež tudi zastareli stroji in naprave. V takih pogojih je težko doseči zahtevano kvaliteto in roke.

Na seji je bilo slišati, da so se nekateri delavci smejali, ko je nedavno v tovarni zgorela peč, da se dopoldanski in popoldanski vodja izmen ne razumeta med seboj, da nekateri člani delavskega sveta na seji govorijo eno, med delavci pa povsem drugo.

Na podlagi takih ugotovitev občinska skupščina ni imela druge izbire, kot da je imenovala prisilno upravo, ki je začela delati 1. januarja. Za prisilnega upravitelja je bil imenovan Peter Plevel, direktor Alprema, za člana pa Daniel Artiček, diplomirani ekonomist, in Franc Jereb, dipl. inženir. Skupščina je menila, da je treba izhod iz sedanjega položaja poiskati v proučevanju možnosti za preusmeritev proizvodnje, oz. za kooperacijo ali morebitno združitve podjetja s sorodnim podjetjem. Zmanjšati je treba zaloge izdelkov in režijsko delovno silo. Predvsem pa je treba konsolidirati kolektiv, kajti to je eden temeljnih pogojev za uspešno reševanje vseh ostalih problemov. O tem smo se lahko lani prepričali v nekaterih kamniških kolektivih, ki so se prav tako srečavali s težavami, vendar so jih z zavzetostjo uspeli prebroditi. Verjamemo, da bo to uspelo tudi kolektivu Tovarne kovanega orodja.

Naše gospodarstvo v letu 1968

Industrijska proizvodnja kamniških tovarn je bila lani mnogo večja kot v letu 1967, saj se je povečala kar za 11,2 odstotka. Med devetimi industrijskimi podjetji so manj proizvedli le v Tovarni kovanega orodja, kar pa ni mnogo vplivalo na skupen rezultat. Posebno uspešni so bili zadnji meseci v letu, čeprav moramo omeniti, da se je veliko proizvedlo tudi v poletnih mesecih. Navadno je bila proizvodnja prav v juliju in avgustu manjša, vendar so to nezdravo tradicijo letos odpravili.

Najbolje so se odrezali v Živilski industriji in Titanu, ki je bil še predlanskim v nemanjnih gospodarskih težavah, pa tudi Svifanit in Rudnik kaolina iz Črne ne zaostajata mnogo.

Lani podjetjem oskrba z reprodukcijskim materialom ni povzročala večjih težav, le v začetku leta si Svit, Stol in Tovar-

na usnja niso uspeli zagotoviti nekatere uvožene surovine. Podobno je bilo tudi s prodajo proizvodov, v čemer imajo še težave v tovarni kovanega orodja, ki si je ob koncu leta ustvarila izgubo. Zato je bila nedvomno pravilna odločitev občinske skupščine, ki je z novim letom v tovarni kovanega orodja uvedla prisilno upravo.

V začetku leta 1968 so gospodarske organizacije z medsebojno ureditvijo dolgov zmanjšale svoje terjatve do kupcev, vendar ne do tolike mere, da bi problem rešili. Pretežnemu delu podjetij kupci še vedno ne poravnajo računov pravočasno. S tem se povečuje pritisk na obratna sredstva in kredite, ki jih ni moč vedno dobiti.

Mnogo ugodneje kot gibanje proizvodnje se je povečal izvoz iz kamniških podjetij. Ta je lani znašal skoraj 5 milijonov ameriških dolarjev in je bil za 34,5 odstotka večji kot v letu 1967. Tako ve-

like prodaje v tujino kamniška industrija še ni nikoli dosegla. Ker je izvoz usmerjen pretežno na področje s čvrsto valuto, je uspeh toliko pomembnejši.

Med sedmimi kamniškimi izvozniki so v tujino največ prodali v Stolu, saj so lani iztržili več od milijona in pol ameriških dolarjev. Pirsarniško pohištvo in stoli vseh vrst so v tujini zelo cenjeni. Čeprav prizadevanju kolektivu Stola administracija povzroča mnoge težave, bodo v Zvezi v letošnjem letu obdržali svoje mesto na istem nivoju ali ga še presegli.

Tudi v Tovarni usnja so lani izvozili za 200.000 ameriških dolarjev in presegli težko pričakovani milijon. S tako veliko prodajo v Zahodno Nemčijo, Italijo in ZDA so se usnarji uvrstili na drugo mesto med kamniškimi izvozniki in lanski izvoz skoraj potrojili.

Izvoz so povečale vse gospodarske organizacije

z izjemo Svita, ki z zapoznelo izgradnjo tunnelske peči ni mogel nadoknaditi zamujenega.

Med uspehi v letu 1968 moramo omeniti povečanje števila zaposlenih za 320, višje osebne dohodke delavcev, ki so porasli za skoraj 12 odstotkov, in povečanje produktivnosti dela za 9 odstotkov.

Z gospodarjenjem v letu 1968 moramo biti zadovoljni. Nekateri zelo dobri uspehi dokazujejo, da so se kamniška podjetja dobro znašla v reformnih prizadevanjih. Delavni kolektivi so spoznali, da s pospešenim vlaganjem v razširjeno reprodukcijo ne kaže prenehati. Potrebna delitev med osebnimi dohodki in skladi privede kolektiv do še večjih uspehov. V letu 1969 pa se bomo morali potruditi, da bomo z enako dinamiko nadaljevali in še to, da ne bi bilo več prisilne uprave v Tovarni kovanega orodja.

Družbeni dogovor o sredstvih za šolstvo v letošnjem letu

Predstavniki občinske skupščine, občinskega sindikalnega sveta in izvršni odbor temeljne izobraževalne skupnosti so se na skupni seji dogovorili o tem, kako se bodo letos oblikovala sredstva za potrebe šolstva. Soglasno so ugotovili, da je bil lani v približevanju osebnih dohodkov prosvetnih delavcev po izobrazbi enakim delavcem v gospodarstvu napravljen določen korak. Prav tak korak bo treba storiti tudi letos, da bi čimprej odpravili obstoječe razlike. Medtem, ko so se lani osebni prejemki zaposlenih delavcev v šolstvu naše občine gibali v mejah od 1000 do 1400 N din glede na izobrazbo, pa je bilo letos

v republikli sprejeto priporočilo, naj bi osebni prejemki učitelja ne bili manjši od 1050 N din, profesorja pa do 1600 N din. S takim stališčem so soglašali tudi vsi udeleženci tega posveta. Letos bo sicer gimnazijo financirala republika, kljub temu pa so sprejeli predlog, naj bodo stopnje prispevkov tako oblikovane, da bo razmerje med dohodki proračuna občine in dohodki temeljne izobraževalne skupnosti enako lanskega, torej da bo okrog 46% vseh dohodkov usmerjeno za potrebe izobraževanja. Lani so izobraževalne ustanove v naši občini imele na razpolago okrog 5,5 milijona N din,

Zavod Velika planina se bo združil z Graditeljem

Občinska skupščina Kamnik je na zadnji seji dala soglasje k sklepu samoupravnih organov kom. zavoda Velika planina in Graditelja, da se zavod Vel. planina priključi Graditelju. Interesentov za gradnjo počitniških koč na Veliki planini je vedno manj, poleg tega pa na Veliki planini lahko gradijo tudi druga gradbena podjetja. Tako se

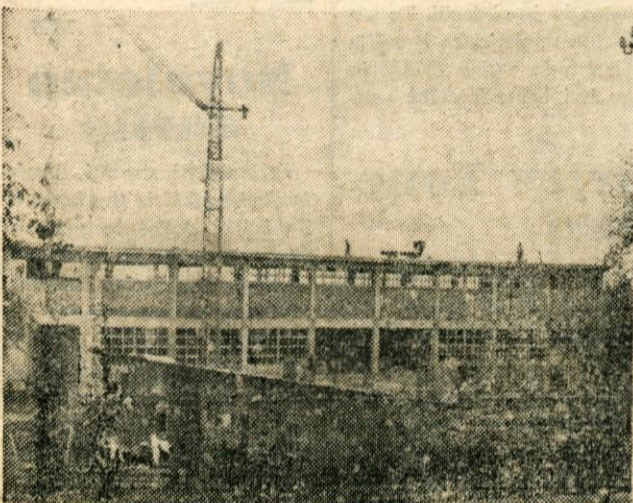
zmanjšuje obseg dejavnosti zavoda. Gradbeno podjetje Graditelj je pripravljeno prevzeti celotno dejavnost tega zavoda z vsemi zaposlenimi. Verjetno bodo ustanovili posebno delovno enoto za gradnjo počitniških hiš na Veliki planini. Seveda pa bosta dokončno besedo izrekla oba kolektiva na referendumu. —lj

Nov oddelek za površinsko obdelavo v Stolu

Na dvorišču industrije pohištra Stol na Duplici raste nov objekt — oddelek za površinsko obdelavo. Samoupravni organi so večkrat obravnavali vprašanje prostorov za površinsko obdelavo stolov, ki ne zadoščajo več zahtevam sodobne tehnologije. Zato so se lani odločili za gradnjo novega objekta.

Ker bodo v novem oddelku za površinsko obdelavo de-

lovna mesta povezana med seboj s transporterjem, bo manj ročnega manipuliranja, prostori bodo bolj izkoriščeni. Boljši delovni pogoji bodo omogočili uporabo modernjših primarnih sredstev, torej boljše kvaliteto in hkrati tudi večjo produktivnost. Večino opreme bodo kupili s pomočjo že odobrenega kredita mednarodne banke.

Nov objekt za površinsko obdelavo v Stolu

Presenečenje — za šolarje

Kmalu bo minilo leto dni, odkar se v Kamnik ne vozimo več z vlakom. Tako so vsi, ki se vozijo v šolo in na delo, vezani na avtobus. Ob ukinitvi vlaka so negodovali predvsem šolarji. Njihovo tarnanje je bilo upravičeno, saj bi morali za mesečno avtobusno vozovnico odšteti kar 145 N din. Vozači, in predvsem njihovi starši, so se vsaj malo oddahnili,

kajti avtobusno podjetje Ljubljana-Transport je znižalo ceno za 20% (takoimeno komercialni popust), temeljna izobraževalna skupnost pa je prispevala 25 odstotkov. Tako so študentje in dijaki plačevali 55 odstotkov celotnega zneska, to je 79,75 N din.

Ob novem letu pa so plitvim žepom šolarjev pripravili prijetno presenečenje. Cena vozovnic do Ljubljane

se je zmanjšala za 29 N din, torej za celih 20 odstotkov. Od tega je še 5% primaknilo podjetje Ljubljana-transport, 15% pa je prispevala republika temeljna izobraževalna skupnost.

Cena je sedaj precej nižja — za 65% celotne vrednosti vozovnice in upamo, da bo sedaj med dijaki in študenti precej manj negotovanj in vzdihovanj.

ToS

Kako bi bilo lepo

Lepo bi bilo, če bi v našem mestu, ki ga tako lepo urejamo, vedno vedeli, za kaj je kdo odgovoren. Kako bi bila tudi občanom olajšana kritika, če bi vedeli, na koga naj jo naslovijo. Pa tudi nam! Saj včasih ne vemo, koga naj bi pohvalili za kak podvig ali pa grajali za kako pomanjkljivost, ki jih kar precej srečamo v mestu, pa jih odgovorni ne vidijo ali pa nočejo videti.

Tako, postavimo, po hudem dežju naraste voda v strugi Bistrice do mostnic novotrškega mosta. V jesenskem času sta bili dve hudi poplavi. Jez je dobil občutno vrzel in spomladi ga bo voda še bolj izdoblila ali pa odnesla in ogrozila most. Več sto kilogramov težke skale je voda odplavila tudi do 100 metrov naprej po strugi. Na mostnih podpornikih v sredi struge je ostalo veliko dračja in vejčja, ki ga nihče ne odstrani. Ko bo voda spet narasla, bo še z večjo silo pritiskala na most in morda tudi omajala lesene pilote. Kdo bo potem odgovoren?

S snegom smo imeli precej težav, vendar mu je bila akcija čiščenja mestnih ulic in trga popolnoma kos. Vide-li smo novi stroj, ki ga je nabavilo komunalno podjetje in so kamioni komaj sproti odvažali sneg, ki ga je stroj široko zajemalko zgrinjal na kup, dvigal in nakladal na vozila. Stranske ulice so pridno preoravali in usposabljali za promet. Pohvala je na mestu. Skrbi pa nas nekaj drugega. V nekaterih ulicah imamo tudi betonska stojala za kolesa, da jih kolesarji ne naslanjajo na zid. Stroga naredba v tem pogledu je bila na mestu, toda to uredbo so pozabili tisti, ki naj skrbijo, da bodo stojala vsak čas na voljo uporabnikom. Ko jih je zametel sneg in so jih zatrpali pri oranju s snegom, jih nihče ni očistil in usposobil za uporabo. Zastonj so si kolesarji prizadevali, da pridejo do stojal. Sele ko se je stol pil sneg in je dež izpral led iz žlebov, so bila spet nared. Na koga naj se zdaj jezijo, kdo je odgovoren za to, kdo mora skrbeti v mestu za stojala?

No, naj bo v neki meri potolažen tisti, ki ni storil svoje dolžnosti, saj so tudi prodajalke v trgovinah lahko ravnodušno gledale skozi okna kako so kolesarji zastonj iskali stojala pred trgovinami in niso vedeli, kam naj postavijo kolo. Sele odjuga jih je vrnila uporabnikom, če pa je morda kje slu-

čajno kaka prodajalka z metlo očistila stojala vsaj po nekaj dneh, naj jo podjetje posebno pohvali za to, kar bi bila pač dolžnost vseh in povsod. Vsaj trgovina bi morala skrbeti za zadovoljstvo svojih kupcev. Tudi za tistih nekaj stojal pred zdravstvenim domom ne najdemo pohvale.

Ob 100-letnici kamniške Narodne čitalnice Prijeten čitalniški večer

100 let in sedem mesecev je poteklo od ustanovnega občnega zbora Narodne čitalnice v Kamniku, ko so se spet zbrali čitalničarji na prijetnem čitalniškem večeru. Pevski del programa je obsegal skladbe Gustava in Benjamina Ipavca, Hajdriha, Foersterja, Jenka, Volariča in Vilharja, izvajalci pa so bili prvo slovensko pevsko društvo Lira pod vodstvom prof. Sama Vremšaka, solista Marjan Novak in prof. Samo Vremšak ter pianistki prof. Jarmila Cipci in prof. Nada Jurjevec.

Smarsko kulturno umetniško društvo je v režiji inž. Janeza Humarja predstavilo veseloigro iz čitalniških časov — Miroslava Vilharja »Zupana«.

Občinstvo, ki je do kraja napolnilo veliko dvorano kina Dom, je odlično pripravljen in izveden program zelo toplo sprejel.

Pred proslavo je Vinko Gobec, predsednik občinske skupščine, sprejel člane nekdanje Narodne čitalnice v Kamniku.

Anketa o otroškem varstvu

Temeljna izobraževalna skupnost Kamnik si je v svojem programu otroškega varstva zadala za najvažnejšo nalogo, ugotoviti potrebe po varstvu. V občini sta sedaj dve vzgojno-varstveni ustanovi: otroški vrtec Antona Medveda in dijaški dom, vendar ni mogoče ugotoviti, ali njune zmogljivosti zadoščajo. Nihče dosedaj še ni ugotovil dejanske potrebe po otroškem varstvu, pri čemer ne mislimo le, koliko otrok bi se še vključilo v vzgojno varstvene ustanove. Ugotoviti bo treba tudi, ob kakšnih pogojih bi starši vključevali svoje otroke v te ustanove.

Zato se je temeljna izobraževalna skupnost Kamnik ob podpori občinske skupščine in občinskega sindikalnega

sveta odločila anketirati vse družine v občini, ki imajo otroke stare do 15 let. V začetku februarja bodo po Kamniku in na Duplici študenti občinske skupščine obiskali vse družine in ob pomoči staršev izpolnjevali anketne liste. V ostalih krajevnih skupnostih v občini bodo anketo izpeljali organi krajevnih skupnosti.

Kakšna je naša dolžnost v tej anketi? Sodelovati moramo z anketarji in jim s točnimi odgovori olajšati delo. Vaš točen in sveda iskren odgovor bo omogočil hitrejšo anketiranje ter zagotovil kar najboljši končni rezultat celotne akcije. Z našim odnosom do ankete bomo pokazali tudi naš odnos do otrok, do naše mlade generacije.

T. J.

Iz naših krajev

»Gorski levi« na tekmovalju za Čičev memorial

Duplica: pridni »Gorski levi«

Malokomu je znano, da na Duplici že precej časa deluje taborniška družina, ki si je naredila ime Odred gorskih levov. Vanjo je vključenih prek 70 pionirjev in mladincev, od najmlajših Medvedkov in Čebelic do Bobrov in Planik. Načelnik odreda je Tomaž Rajgelj.

Prostor za svoje delo so dobili v kulturnem domu, z denarjem pa je bolj težko. Lani jim je priskočil na pomoč sindikat Stola, ki jim je poklonil 150.000 S din, da so si lahko kupili 2 šotora. Drugače morajo stroške vseh tekmovalj plačati sami. Zato se tudi tekmovalj udeležujejo le po petnajstem v mesecu, ko imajo starejši kolegi denar, so nam dejali.

Vsak teden se enkrat sestanejo in se pogovorijo o svojem delu, zlasti pa o sodelovanju na tekmovaljih. Lani so dosegli res lepe uspehe. Na tekmovalju tabornikov za Milovanovičev memorial na Govejku so njihove mladinke zasedle prvo mesto, na Čičevem memorialu pa so taborniki osvojili 5. mesto.

Treba je povedati tudi to, da so doslej izdali že tri številke svojega glasila »Griva«, ki ga tiskajo v 200 izvodih. Griva prinaša vse zanimivosti iz dela in življenja Gorskih levov. Tudi pesmic in horoskopa ne manjka.

Ferklčar Tone - Trebušak, najstarejši oglar v Selih

Vzgojiti čim več mladih »korenjakov«

Ob koncu lanskega leta (17. 12.) so v našem mestu ustanovili boksarsko sekcijo Mekinje-Godič, ki deluje v okviru TVD Partizan. Na ustanovnem občnem zboru, ki so ga imeli v telovadnici v Mekinjah, v kateri so trenirali že nekaj mesecev, so člani novoustanovljene sekcije izbrali svoj tehnični odbor, razdelili funkcije nekaterim članom ter sprejeli svoj statut. Za načelnika sekcije

Za Vice Vukova premalo reklame

Ob nenavadnem času, v ponedeljek, 20. januarja popoldne ob 17. uri, je bil v Kamniku koncert treh pevcev, na katerem je večji del programa izpolnil popularni Vice Vukov. Dvorana Doma je bila le do polovice zasedena. Prireditelji niso poskrbeli za primerno reklamo. Občani so ves dan vrteli telefon in spraševali na delavski univerzi o koncertu, kjer pa niso bili nič obveščeni, čeprav gre običajno organizacija prireditelj skozi njihovo pisarno. Vstopnina je bila 6 in 8 din.

V bodoče bi bilo želeli, da najemnik dvorane obvesti delavsko univerzo o vsaki prireditvi, ker so občani navajeni, da se na ta naslov obračajo po informacije.

V nedeljo pa je morala gostujoča grupa čeških gostov odpovedati popoldansko prireditve za mladino, ker je prišlo le okrog 20 gledalcev.

so izbrali nekdanjega boksarja Blaža Podgorška, za podnačelnika dr. Dušana Stareta in Slavka Koleša, posle tajnika pa bo urejeval Dušan Peterlin. Na svojih sestankih se bodo zbirali mesečno enkrat ali po potrebi, sestavili pa so tudi mladinsko in disciplinsko komisijo. Za trenerja so določili znanega slovenskega boksarja Janca Galeta in Dušana Peterlina.

V njihovem statutu je zapisano, da je sekcija ustanovljena z namenom, da v svojih vrstah zbira mladino in druge občane, ki žele sodelovati v različnih oblikah dejavnosti boksarskega športa. Osnovni program dela sekcije pa je aktivno delovanje v boksarskem športu v Sloveniji in Jugoslaviji in vzgajati svoje člane v zdrave, močne in krepke ljudi, skromne, poštene in tovariške, ki bodo vzgled našega delovnega človeka...

Največ zaslug, da je sekcija sploh prišla z delom, ima prav gotovo 22-letni Dušan Peterlin, zaposlen v Gasilski brigadi v Ljubljani kot telefonist, pred odhodom k vojakom pa je bil leta 1965 mladinski republiški prvak v lahki kategoriji. V sekciji je član tehničnega odbora, opravlja funkcijo tajnika in trenerja. Z veseljem je odgovoril na nekaj vprašanj:

— Zakaj ste se odločili, da ustanovite boksarsko sekcijo, saj, kakor vem, o tem športu ni kaj veliko slišati?

»Nekdaj smo imeli v našem mestu precej dobrih športnikov te vrste, sedaj pa se je med mladimi pojavila želja po organiziranju in

združitvi športnikov — boksarjev. Seveda je nekaj mladincev že treniralo pri Odredu v Ljubljani.«

— Prav gotovo ste si že takoj ob ustanovitvi zastavili program dela za letošnje leto?

»Seveda, toda najprej si moramo zagotoviti dovolj finančnih sredstev, šele nato bomo lahko uspevali. Najprej intenzivni treningi, nato želimo spomladi poslati najboljše mladince na slovensko mladinsko prvenstvo, če tu uspemo, pa morda še na državno prvenstvo.«

— Finančna sredstva so vaše največje težave. Kako jih boste premastili?

»Vsak član sekcije plačuje mesečno 5 din članarine, nekaj sredstev bomo dobili od Občinske zveze za telesno kulturo, nekaj bo prispevalo matično društvo.«

— Doslej ste trenirali že nekaj mesecev. So bili fantje disciplinirani in so redno hodili na treninge?

»Moram jih pohvaliti in tudi čez disciplino fantov se nimam kaj pritoževati. Upam, da bo v prihodnje tudi tako! (?)«

— Imate v svojih vrstah tudi znana imena?

»To so zaenkrat največ talenti, ki imajo veselje in voljo do tega športa, če pa bodo postali znani, bomo še videli...«

— Kaj misli o slovenskem boksu?

»Naši boksarji, razen redkih izjem, ne pomenijo veliko v jugoslovanski merilu. Kako naj pa uspejo, če nimamo niti svoje lige, odgovorni pa jim posvečajo pre malo pozornosti.«

— Tvoji osebni načrti, ki jih imaš kot trener vrste?

»Načrtov je veliko, predvsem pa želim, da bi s kolegom — trenerjem, vzgojila čimveč dobrih športnikov, ki bi vrnila ugled Kamniku, ki ga je v tem športu užival pred vojno.«

TOS

Novoletno darilo

Presenečeni so bili Straharjevi trojčki iz Hrušovke v Tuhinjski dolini in njihova skrbna mamica, ko so prejeli od skupščine občine Kamnik povabilo, naj se oglasijo na socialnem oddelku občine, kjer jih je čakalo novoletno darilo. Bili so zadovoljni in presrečni. Tudi podjetje Kočna in tovarna Svilanih sta priložila primerno novoletno darilo. Zaslužijo pohvalo in posnemanje

Duplica: novoletni obisk najstarejših Dupličanov

Predsedniki krajevne organizacije SZDL, krajevne skupnosti in krajevne organizacije Zveze borcev NOV so ob novem letu obiskali dva najstarejša Dupličana in ju obdarili. To sta 85-letni kovač Peter Gregorš in 85-letna upokojenka Rozalija Prešeren. Oba sta kljub visokim letom še vedno čvrsta in zdrava. Kovač Gregorš se še vedno loti težke kovaške »macle«.

Sela: Ferklčarjev Tone še oglari

Redki so že danes oglarji. Kaže, da ta poklic izumira. Visoko v hrčih pa se še vedno najde kdo, ki ni opustil tega posla. Eden takih je Anton Trebušak s Sel v Tuhinjski dolini. Po domače ga kličejo Ferklčarjev Tone.

»Že 40 let je poteklo, odkar sva z očetom zakurila prvo kopo,« nam je dejal, ko smo se srečali z njim. »Tako sem oglaril, da se niti oženiti nisem imel časa,« je hudomušno pristavil. Res je še fant, toda kljub visokim letom še vedno krepak in čil. Še vedno si z ogljem služi kruh, čeprav je ta kos vedno bolj skromen in trdo zaslužen.

Tričetr tisočletja kamniške dobrodelnosti

Kamnik bo kmalu praznoval 750-letnico svoje dobrodelnosti, ki jo je izkazoval bolnikom, starcem, popotnikom in sploh vsem, ki so bili potrebni pomoči in si sami niso mogli pomagati. Ta dobrodelnost je bila skozi vsa stoletja velika skrb meščanov, kar nam pričajo ohranjene listine in zapisi. Sploh lahko trdimo, da imamo v zvezi s kamniško dobrodelnostjo, z ustanovitvijo bolnišnice, prve zanesljive podatke o mestu in njegovih prebivalcih. Tudi mnogo imen vasi in naselij okrog Kamnika in pa nekaterih kamniških prebivalcev je ohranjenih v teh najstarejših listinah, ki so v zvezi z bolnišnico ali siromašnico.

V začetku se kamniška dobrodelna ustanova imenuje hospital ali gostinjec, kasneje pa špital, bolnišnica ali tudi siromašnica. Ustanovili so jo ne samo za bolnike in siromake, temveč je bila ob enem tudi hospital ali gostinjec, v katerem so se ustavljali popotniki, ki so tu dobili prenočišče in hrano. Tako je prvotni hospital opravljal dvojno vlogo: skrbel je za domače bolnike in siromake, zraven pa opravljal nalogo današnjega hotela ali gostišča. Hospitali so bili vedno poleg cerkve in so jih po navadi oskrbovali župniki ali posebni duhovniki ali pa tudi cerkveni redovi. Ustanovitelji so po navadi podelili hospitalu zemljišča, desetine od zemljišč in druge dohodka, da so bili materialno obskrbljeni.

Ne moremo trditi, da je potrebo po ustanovitvi kamniškega hospitala narekovala bolj skrb za popotnike kot pa skrb za domače siromake. Po najstarejših poročilih bi sklepali, da je bil hospital ustanovljen že prej, predno so k njemu priključili gostinjec za popotnike. Ustanovitev kamniškega gostinca so narekovala potrebe in razmere takratne dobe. Gospodarji Kamnika in velikih posestev na Kranjskem so bili že proti koncu XII. stoletja grofje Andeks — Meranski (o njih bomo govorili v sestavku »Prvo stoletje kamniške zgodovine«). Upravni uradi njihovih posestev tostran Alp so bili v Kamniku, ki je tako postal središče njihovega gospodstva v naših krajih in obenem glavno mesto takratne Kranjske. Na Štajerskem je bila največja posest Andeških grofov Slovenj Gradec. Po smrti grofa Bertolda IV. so si njegovi trije sinovi voj-

voda Meranski Oton VII., istrski mejni grof Henrik IV. in patriarh Bertold delili oblast v naših krajih. Glavna zveza med njihovimi posestvi od Slovenj Gradca do Ogleja je vodila skozi Tuhinjsko dolino v Kamnik in naprej po Poljanski dolini proti Furlaniji z odcepom proti Istri. Na tej poti so ustanovili hospitale ali zavetišča za popotnike in trgovce. Prvi tak hospital je ustanovil pri sv. Antonu pod Kozjim hrbtom (današnjim Kozjakom) v Tuhinjski dolini mejni grof Henrik IV. morda že kmalu po letu 1204, ko je po smrti svojega očeta Bertolda IV. dobil v last posestva v Kamniku in Slovenj Gradcu. Verjetno je že takoj v začetku svoje vladavine poskrbel za varnost najvažnejše prometne zveze med Kamnikom in Slovenj Gradcem. To izvemo iz listine, s katero je po Henrikovi smrti njegov brat Oton VII. potrdil ustanovitev hospitala v Tuhinjski dolini:

Oton VII., vojvoda Meranski in palatinski grof burgundski, potrdi meje in imetje hospitala sv. Antona na Kozjem hrbtu (»hospitali sancti Antonii in Pokkesruke«) ter dar, katerega je dobil hospital od njegovega brata, ranjkega istrskega mejnega grofa Henrika. Meje daru so sledeče: prva meja se vleče mimo Češnjic do vrha gore, ki se razprostira do brega potoka Bele; na drugi strani se razprostira meja proti bregu potoka, ki gre ob vasi Trojane (Troye); od tod sega meja do planin proti gornjegrajskemu samostanu. Hospital ima tudi desetine na tem imetju, štiri desetinske kmetije v Češnjici ter dva dela desetin od vinogradov, bodisi da so to vojvodovi ali pa kamniških meščanov (civium Steynensium). Vse to naj ima hospital v svoji mirni posestvi. Dalje osvobojuje vojvoda hospital pred vsakim nadlegovanjem od strani birc, nastanitvijo uradnikov in pravicami lovcev. Listino pečati izdajatelj. Kot priče so podpisani Konrad Gale, Eberhard de Porta in Henrik, kamniški župnik (Heinricus sancte Marie plebanus). To listino je izdal vojvoda Oton VII. leta 1229, ni pa označen kraj, kje jo je napisal. Morda v Kamniku, ker je kot priča podpisan kamniški župnik Henrik. Ta listina je tudi prvi dokument, v katerem so omenjeni kamniški meščani (Kos, Gradivo V, št. 507).

V hospitalu so se popotniki lahko odpočili, okrepčali ali tudi prenočili, preden so po ozki dolini in temnih gozdovih krenili čez strmi Kozjak. Trgovci, ki so prevažali tovore z vozmi, so lahko dobili pripravo za vzpon čez strmi klanec. Andeški gospodarji so hospital sv. Antona — današnji Spitalič, ki ima po nazivu hospital tudi svoje ime — izročili v oskrbovanje menihom iz Vetrinjskega samostana na Koroškem, ki so oskrbovali že podoben hospital ali gostinjec na Ljubelju zraven cerkvice sv. Ane.

V Kamniku so gostinjec kar priključili že obstoječi bolnišnici za onemogle in bolehnne prebivalce Kamnika in okolice. To razvidimo iz listine, ki jo je izdal leta 1232 oglejski patriarh Bertold. V listini patriarh potrdi ustanovitev hospitala v Kamniku, katerega so utemeljili patriarh ter njegova brata Oton VII., vojvoda Meranski, in Henrik IV., mejni grof istrski. K tej ustanovitvi sta prispevala tudi neki Metzilling in pa prvi kamniški župnik Henrik. Marijino cerkev v Kamniku, pri kateri je bil prej hospital, so povzdignili v glavno župno cerkev čez vse druge.

Kje je bila izdana ta listina, patriarh ni napisal, nahaja pa se v rokopisnem arhivu grajskega arhiva v Ravnah. Iz dokumenta je razvidno, da je bil hospital pri cerkvi že prej, predno so cerkev povzdignili v glavno župno cerkev.

Ker je umrl mejni grof Henrik leta 1228, je bil torej kamniški hospital ustanovljen že vsaj nekaj let pred njegovo smrtjo.

Bogatejši meščani in razni dobrotniki so se radi spominjali špitala in mu volili v oporoki ali darovali kako hišo, njivo ali dohodke od zemljiških posestev. To socialno ustanovo bomo poslej imenovali z enotnim nazivom špital, kakor so ga skozi vsa stoletja imenovali Kamničani, saj je njegov izvor v besedi hospitale — dom počitka, hiša za onemogle, gostinjec. V resnici je bil to dom za ostarele, obubožane in onemogle someščane, ne pa bolnišnica v pravem pomenu besede. Špital si je z nakupom zemljišč in pravic do desetin ali drugih dohodkov sam večal premoženje. Številne listine iz dobe tja do XVIII. stoletja, ki jih je ohranil župni arhiv, objavila pa sta jih zgodovinarja Parapat in Koblar v obliki regist (kratkih povzetkov o vsebini v latinskem ali nemškem jeziku pisanega dokumenta ali listine) nam zgovorno pričajo o zlatem srcu naših meščanov, ki so bili vedno pripravljene onemoglim in obubožanim meščanom lajšati tegobe življenjske jeseni. Poglejmo, kaj nam je o tem ohranila zgodovina!

Leta 1297 sta si brata Gebart Limbarski in Witigon, naddijakon savinjski lastila desetine od 18 kmetij v Tuhinjski dolini. V listini, ki je bila izdana 13. julija 1297 v Vidmu, je patriarh Rajmund te kmetije prisodil kamniškemu špitalu, ki mu je bil takrat vodja duhovnik Alhard. Podoba je, da je imel špital svojega kaplana, ki je bil obenem tudi vodja ustanove. Kmetije so bile v naslednjih vaseh Tuhinjske doline: Markovo, Rožično, Spodnje in Zgornje Studence, Holm, Gradišče, Trobelno, Vaseno, Sidol, Lupoglav in še eno Gradišče (kdo iz Tuhinjske doline bi vedel, kje naj bi bilo naselje Lupoglav ali morda Lipoglav in drugo Gradišče?). Iz listine se vidi, kako stara so današnja imena vasi (več o tem glej XI. Kamniški zbornik).

Kamniški meščan Herbord je izročil špitalu nekaj kmetij in desetini, kar je potrdil patriarh Otobon v Vidmu (Udine) dne 4. maja 1304. Herbordovi sinovi Herman, Erazem in Nikolaj pa so se na listini, ki je bila izdana in pečatena 21. decembra 1309 v Kamniku, odpovedali vodju špitala Arhardu lastitve do zemljišč na Javorju pri Gozdu in dveh desetini, namreč v Olševku in na Zduš, katere je bil kupil od Herborda ali pa zamenjal Alhard. Z listino, datirano 5. maja 1313 v Ljubljani, je Henrik, češki in poljski kralj ter vojvoda koroški potrdil kup, ki ga je napravil vodja špitala Alhard s Herbordovimi sinovi zaradi zemljišča na Gozdu. Vojvoda je tudi sprejel v svoje posebno varstvo zemljišča in špital, katerega naj bi varoval njegov vicedom na Kranjskem. Ohranjena je tudi listina z dne 27. sept. 1350, s katero Albert, vojvoda avstrijski, štajerski in koroški, potrdi vodji špitala v Kamniku duhovniku Nikolaju pismo vojvode Henrika glede tega zemljišča na Gozdu.

prof. I. Zika
(Nadleževanje v prihodnji številki)

Uspehi tudi v letošnjem letu?

Kamniški mladinci in mladinke so se nedavno tega zbrali na redni letni konferenci, na kateri so pregledali rezultate enoletnega dela in si zadali naloge za prihodnje leto.

Udeleženci konference so ugotovili, da je bilo njihovo delo v preteklem obdobju precej pestro in raznovrstno, čeprav so aktivno delovali le štirje člani sekretariata. Posamezne komisije so se namreč razšle po ustanovitvi in vse delo je bilo odvisno od predsednika, sekretarja in še dveh članov sekretariata. Kljub skromnemu številu »vodilnih« in uspešnemu delu, pa so vseeno ugotavljali, da morajo v letošnjem letu seznam akcij še razširiti in popestriti. Uspešno so izvedli seminar za mlade družbene delavce v Kamniški Bistrici, razgovor s predsednikom kamniške občinske skupščine, pomagali pri organiziranju referenduma za krajevni samoprispevek, darovali so kri za vietnamsko ljudstvo, uspešno je bilo športno srečanje gorenjskih občin ob dnevu mladosti (kamniški komite je

dal pobudo, ga uspešno izvedel in bo v prihodnje to tekmovalje tradicionalno), ob reorganizaciji ZM so pripravili nov statut delovanja občinske konference mladine. Še in še bi lahko naštevali akcije, ki so pripomogle, da je bilo delo zares uspešno. V letošnjem letu želijo posvetiti še več pozornosti sodelovanju med občinsko konferenco — prej občinski komite — in aktivji v delovnih organizacijah in na terenu; pripraviti morajo tudi vrsto seminarjev, ki bodo usposobili mlade za lažje uveljavljanje v samoupravljanju in podobno. Še več pozornosti mora biti v prihodnje deležno idejnovzgojno delo.

Ugotovili so tudi, da v minullem letu ni bilo dovolj možnosti za družabno življenje. Morda bo v letošnjem letu kaj bolje? Upajo, da bodo dobili mladinski klub (to je njihova dolgoletna želja) v sedanjih prostorih knjižnice. Vsekakor mora delo potem še bolj zaživeti!

Ena najpomembnejših akcij bo letos mladinska delovna

brigada, ki bo pomagala urejevati športni stadion v Mekinjah.

Prav zaradi teh nalog upajo, da jim bo občinska skupščina dala več denarja ter opravičila zaposlitev profesionalca za konferenco ZM.

V prihodnje bodo posvetili več pozornosti sodelovanju z RK, ustanavljali bodo nove mladinske aktivne (v prvi vrsti mestni aktiv), tudi študentski klub je v našem mestu nujno potreben, treba bo več sodelovanja pri dodeljevanju štipendij, za boljše uveljavljanje mladih na vodilnih in samoupravnih mestih bodo prirejali weekend seminarje, ob koncu tega meseca pa so že imeli seminar v Kamniški Bistrici za mlade družbene delavce.

Nedvomno bi bilo potrebno ustanoviti tudi klub mladih samoupravljalcev. Prihodnji mesec bodo pripravili javno tribuno z družbenopolitičnimi delavci občine, kjer se bodo pogovarjali in zagovarjali nujnost mladinskega kluba, ki bo (upajmo!) zaživel. To so najvažnejše naloge in že teh je veliko, zato bo morala tudi občinska skupščina upoštevati, da potrebuje mladinska konferenca več dotacij kot v preteklem letu.

Ob koncu konference je predsednik izročil najboljši delavni članom knjižne nagrade; med terenskimi aktivji je bil odlikovan Mladinski aktiv Zg. Tuhinji, med tovarniškimi Mladinski aktiv Stol, med šolskimi pa Mladinski aktiv Zavoda za usposabljanje invalidne mladine.

Konferenca je za predsednika izvolila ponovno Franca Remsa, za sekretarja Toneta Trebušaka, izvolili pa so še devet članov predsedstva.

ToS

ToS

Seminar za mlade družbene delavce

Občinska konferenca ZMS Kamnik je v dneh 24., 25. in 26. tega meseca organizirala v Kamniški Bistrici seminar za mlade družbene delavce.

Seminar, ki se ga je udeležilo 40 mladincev, je bil obvezen za vse člane predsedstva občinske konference, poleg njih pa so se ga udeležili tudi predsedniki in sekretarji, oziroma njihovi namestniki iz tovarniških, šolskih in terenskih aktivov.

Vsebina seminarja je bila razdeljena na štiri dele in sicer so imeli na programu

predavanje o pripravah na skupščinske volitve in v organe samoupravljanja v delovnih organizacijah, o vlogi in nalogah mladine v konceptu vseljidske obrambe, o vlogi družbenopolitičnih organizacij v delovnih organizacijah ter predavanje o vodenju sestankov.

Ob zaključku seminarja je vodstvo pripravilo anketno listo o vključevanju mladine v ZK, o mladinskem klubu, o seminarju in še o nekaterih vprašanjih.

T. S.

Polletje na gimnaziji

Na kamniški gimnaziji je bilo ob zaključku polletja 223 učencev, od teh 9 ponavljalcev. Iz kamniške občine je 162 učencev, iz domžalske 60, eden pa od drugod. Deklet je na gimnaziji 143 ali 64 %, fantov pa 80. Vozačev z avtobusi in kolesi je 75. Od 220 ocenjenih dijakov jih je izdelalo razred 166 ali dobrih 74 %. Od teh jih je bilo 11 odličnih, 47 prav dobrih, 92 dobrih in 16 zadostnih. Najboljši je II. a razred, ki je bil tudi lani na prvem mestu. Na gimnaziji občutno primanjkuje prostorov, saj so vsi razredi do skrajnosti izkoriščeni in ves čas zasedeni. Pomanjkanje prostora je vedno večja ovira za nemoten pouk. Zlasti je težko uskladiti zahtevni urnik v okviru razpoložljivega časa in prostora. Pri nekaterih predmetih so tudi organizirali krožke, ki jih dijaki vestno obiskujejo in želijo poglobiti svoje mnenje iz snovi, ki jih najbolj zanima. Marsikateri mladi bodočji strokovnjak se bo lahko pohvalil, da je dobil pobudo za svoje delo vprav na takem krožku. Zal pa je tudi za krožke pomanjkanje

prostora ob primernem času ovira za še uspešnejše delo. Zato bo pač treba misliti, da dobi gimnazija čimprej novo šolsko poslopje, saj sta tudi obe osnovni šoli v stiski s prostori in bi nujno potrebovali sedanje gimnazijske učilnice.

V teku leta sta bila na gimnaziji dva roditeljska sestanka, ki so se ju starši udeležili v zelo velikem številu. Na prvem skupnem roditeljskem sestanku v začetku šolskega leta je direktor zavoda prof. Verstovšek seznanil starše s smernicami in organizacijo šole ter pouka, pa tudi z delom šolske skupnosti. Drugi roditeljski sestanki pa so bili v okviru razrednih skupnosti. Starši so se zelo pogosto zanimali za uspehe svojih otrok tudi na govornih urah pri razrednikih in posameznih profesorjih.

Pridni učenec II. a razreda Marko Halas, gojenec doma invalidne mladine je umrl 22. decembra. Soščolci z razrednikom in nekaterimi profesorji so ga spremili na zadnji poti na viškem pokopališču v Ljubljani.

Plesni venček

V letošnjem šolskem letu so imeli kamniški gimnazijci plesne vaje že v drugem in tretjem razredu, medtem ko so jih imeli v preteklih letih šele v tretjih, oziroma v četrth razredih. Pod vodstvom prof. Frčežarjeve so hodili na vajo vsak teden skoraj polovico šolskega leta. Učili so se latinsko-ameriške in modne plesne.

Ob zaključku vaj so na novoletnem plesu pripravili tekmovalje plesnih parov. V okrašenih avli gimnazije je devet parov plesalo štiri ple-

se, ocenjevala pa jih je komisija: prof. Frčežarjeva, prof. Kalan in dijakinja Marlenka Jamšek. Vse štiri plesne sta najbolje odplesala tretješolca Sonja Homar in Janez Novak in tako zasluženo prejela prvo nagrado.

Naj še povemo zanimivost: šolske plesne obiskujejo predvsem dijaki prvih in drugih razredov, dijaki višjih letnikov pa se izven šole pritožujejo, da na gimnaziji ni zabave in ne plesov!

ToS

ToS

Kamniška knjižnica v lanskem letu

Zaključni letni pregled dela občinske Ljudske knjižnice Kamnik je pokazal sledeče stanje:

Knjižnica ima 13.010 knjig, med katerimi je približno 8.000 leposlovnih in 5.000 poljudno strokovnih del. Oddelku za odrasle je namenjena pretežno prevodna literatura, 3.100 izvodov, kar je za polovico več od domače, medtem ko ima mladinski oddelček 1900, a potujoči 900 knjižnih del. Celotni fond se je

v zadnjih petih letih pomnožil za preko 6.000 izvodov, torej domala podvojil od prvega desetletja obstoja. Nesamostojna knjižnica je v tem času nakupila manj ko 7.000 knjig.

Kljub očitni skrbi in rasti za ta zavod so bili nakupi zadnjih let zelo neekonomični. Najnižja nabava je bila v letu 1967, vsega le 701 izvod, a najugodnejša v preteklem letu, ko smo nabavili 1111 novih del. V letu pred gospo-

darsko reformo je bilo uporabljenih 1.100.000 S din, sedaj pa 2.800.000 S din.

Obisk bralcev, oziroma izposojanje knjig ni tako skokovito, dejali bi, da je obmirovalo in se ustalilo. Približno 2 tisoč včlanjenih bralcev je lansko leto knjižnico obiskalo domala 8.000-krat in si izposodilo nad 17.000 izvodov. Med obiskovalci prevladujejo predvsem učenci in dijaki, ki jih je 5.200, med odraslimi pa

v večini ženske. Kakor je obetajoč priliv okoličanov iz Tuhinjske doline, doline Črne, mengeške in komendske strani, je domala zaskrbljivo joče nespremenljivo število bralcev mestnega okoliša.

Priznati je, da so na splošno šolarji mnogo redoljubnejši od odraslih. Med enim in drugimi pa se najdejo posamezniki z naravnost vandal-skimi nagnjenji. Izločanje knjig je zato dovolj visoko, a ne zastrašujoče.

V desetih krajevnih izposojevališčih je bilo izposojenih 1.500 knjig. Pokazalo se je, da tudi okoličani raje pose-

gajo po zanimivem in novejšem čitivu, kar nedvomno dokazuje povečani promet. Zal je malo knjižničarjev voljnih, da bi občutneje poživilo medkrajno izposojanje.

Dopolnilno še vest v zadnji številki Kamniškega občana. Prenovitvena dela v postopku v Kolodvorski ulici v Kamniku so zaradi ostre zime zastala, tako da se bodo nadaljevala, ko bo vreme dovoljevalo zidarska in plesarska dela. Tako se je rok preselitve Ljudske knjižnice prestavil za nedoločeni čas, v spomladanske mesece.

Z. S.

Kamniški motociklisti so bili prvi

Tradicionalne motociklistične dirke v Kamniku so bile letos 23. junija. Prvič so presegle domači okvir, z udeležbo inozemskih gostov pa so bile vpisane v koledar mednarodnih športnih prireditev za nagrado Kamnika. Pri tem si velja zapomniti kot zgodovinsko zanimivost, da so bili Kamničani prvi organizatorji motociklističnih dirk po osvoboditvi.

Slovenski poročevalec namreč piše v sobotni številki 6. oktobra 1945 o športnem dnevu v Kamniku tudi sledeče: Med prireditvami 7. oktobra za-

služi največjo pozornost motociklistična krožna dirka, ki bo sploh prva te vrste na naših tleh po osvoboditvi. Gotovo ta dirka z motorji ne odpira kdo ve kakšnih perspektiv za bodoči razvoj motociklizma na naših tleh, je pa za današnji čas odlično spričevalo za delavnost in požrtvovalnost kamniških športnih organizatorjev. Upamo, da bodo imele čim večjo udeležbo in pa, kar je najbolj važno, strumno organizacijo. V listu je tudi poziv vsem motociklistom, naj se kot dirkači ali gostje

udeležijo krožne dirke na 18 km, ki bo ob 10. uri v Kamniku. Skupen odhod udeležencev ob 8. uri izpred nebotičnika.

Uspeh prve motociklistične prireditve v Kamniku je bila pobuda za ustanovitev motociklistične organizacije v Ljubljani, saj so se na poziv v časopisih že 12. oktobra 1945 zbrali člani vseh bivših motociklističnih društev na ustanovni sestanek v gostilni pri Mraku. Tako pomeni kamniška prireditve začetek povojnega motociklističnega športa pri nas.

Kamniški smučarji po slovenskih smučiščih

Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev se naši smučarji udeležujejo le tekmovanj za kategorizacijo, ki smučarje razporeja v kvalitetne razrede in omogoča nastop na kvalitetnih tekmovanjih.

Člana Perne Franc in Sitar Aco sta nastopila na veleslalomu na Črnem vrhu in slalomu na Stenu pri Škofji Loki. Na Črnem vrhu je na 1800 m dolgi progi Perne Franc zaostal za zmagovalcem 23 sekund in dosegel 8. kvalitetni razred, Sitar pa s 34 sekundami 10. kvalitetni razred.

Na slalomu na Stenu je uspel le Perne, ki je za zmagovalcem Lakoto zaostal 27,4

sekunde, s čimer je potrdil 8. kvalitetni razred in si zagotovil nastop na republiškem prvenstvu.

Starejši mladinci Grilje Ivo, Sitar Peter in Zarnik Franc so se udeležili tekmovanja v veleslalomu na Pohorju. Med 60 tekmovalci iz cele Slovenije so dosegli naslednja mesta: Zarnik 14., Sitar 16. in Grilje Ivo 17., s čimer so dosegli 6. kvalitetni razred in se tako uvrstili v republiško in državno prvenstvo.

Prav gotovo pa sta največji uspeh dosegla naša mlajša mladina Grilje Marjan in Sunkar Bojan, ki sta nastopila na dvodnevem tekmovanju v smuku in slalomu na Celjski koči. Na zelo zahtevnih progah so se zbrali res najboljši tekmovalci Slovenije, saj sta tekmovanji veljali za širši izbor naše mlade reprezentance. Naša mlada tekmovalca zaslužita vso pohvalo, saj sta se kljub pomanjkljivi in neprimerni opremljeni in brez pravega treninga odlično borila in se oba uvrstila v širši izbor za reprezentanco. Žal pa je njun kvalitetni napredek v sedanjih možnostih kluba nemogoč. Fanta tekmuje z lastnimi smučmi in to samo z enim parom v vseh treh disciplinah, kar je nevarno za tekmovalca pa tudi rezultati so zaradi neprimerne opreme slabši, kot bi lahko bili.

1300 m dolga proga za smuk je bila zelo zahtevna, saj je bila polna težkih zavojev in skokov pri hitrosti nad 70 km na uro. Že na non stop treningu sta bila naša tekmovalca med najboljšimi.

Na tekmovanju je Sunkar dosegel ob drzni vožnji 4. mesto, če bi imel primerno opremo, pa bi bil gotovo drugi. Grilje je imel na polovici proge najboljši čas, žal ga je v spodnjem delu proge na najtežjem zavoju odneslo s proge in je padel.

V prvem teku slaloma je Grilje z dobro taktično vožnjo dosegel tretji najboljši čas. Sunkar pa si je pokvaril plasman, ker je izpustil vratca.

V drugem teku je Grilje s solidno vožnjo uspel obdržati tretje mesto. Sunkar pa je bil v tem teku kar drugi.

Upajmo, da bosta naša mlada smučarska reprezentanta deležna potrebne pomoči, da jima bo omogočen še večji kvalitetni napredek in boljši rezultati. V Kamniku nimamo vsak dan reprezentantov, pa zato vsaj tistim, ki uspejo ob skromnih kamniških razmerah to doseči, omogočimo potrebno pomoč.

Kamniško — zasavska skakalna turneja

Smučarski klubi Dola, Poleta iz Litije in Kamnika so v dneh od 10. — 12. I. uspešno izvedli zanimivo skakalno turnejo, ki se je udeležilo okrog 50 tekmovalcev iz enajstih klubov: Podnarta, Nove Gorice, Dola, JNA, Ihana, Kamnika, Poleta, Šinkovega Turna, Triglava iz Kranja, Radovljice in Transturista iz Škofje Loke. Ta turneja je bila letos prvič, organizatorji pa si prizadevajo, da bi postala tradicionalna. V prihodnje želijo vključiti tudi smučarske klube onstran meje: predvsem Koroške in druge klube ob jugoslovansko-avstrijski meji. Najmočnejše zastopstvo na tej turneji so imeli prav gotovo Kranjčani in skakalci Ihana ter Dola.

Turneja se je pričela že v petek s skoki v Dolu. Tu so imeli največ uspeha Kranjčani, saj so zmagali med mlajšimi in starejšimi mladinci, medtem ko je pri članih zmagal skakalec SK Ihana. Kamničan Golob Miha je na tem tekmovanju zasedel 17. mesto med člani. Turnejo so nadaljevali v soboto v Ihanu. Na domači skakalnici so se odrezali najboljše domačini in med mlajšimi mladinci zasedli prvo in drugo mesto, medtem ko je med starejšimi mladinci ponovno zmagal Križnar iz Triglava. Kamničan Kropivšek Mirko je na tej skakalnici med mlajšimi mladinci zasedel tretje mesto. Med člani je spet pripadlo prvo mesto domačinu Posavcu.

Zaključek te — za skakalce precej naporene turneje — je bil na 50-metrski skakalnici v Kamniku. Ob izteku se je na tplem soncu zbralo okrog 700 gledalcev, ki so z zanimanjem spremljali skoke. Tako je letos prvič v letošnji sezoni zaživel »dolina kamniških skakalnic«. Rekord naše skakalnice ima znani smučarski reprezentant Peter Eržen s 42,5 m. Po njej so se spuščali »korajžni« fantje in spet je zastopnik Ihana »doskočil« na prvo mesto med mlajšimi mladinci, med starejšimi pa je bil prvi skakalec Triglava, prav tako pa je zmagal zastopnik Triglava med člani. Kropivšek Mirko je spet obtičal na tretjem mestu, med člani pa je bil Golob prav tako tretji. Najdaljši skok v Kamniku je dosegel mlajši mladinec Finžgar Primož iz Radovljice in sicer 39 m.

Rezultati po vseh treh tekmovanjih:

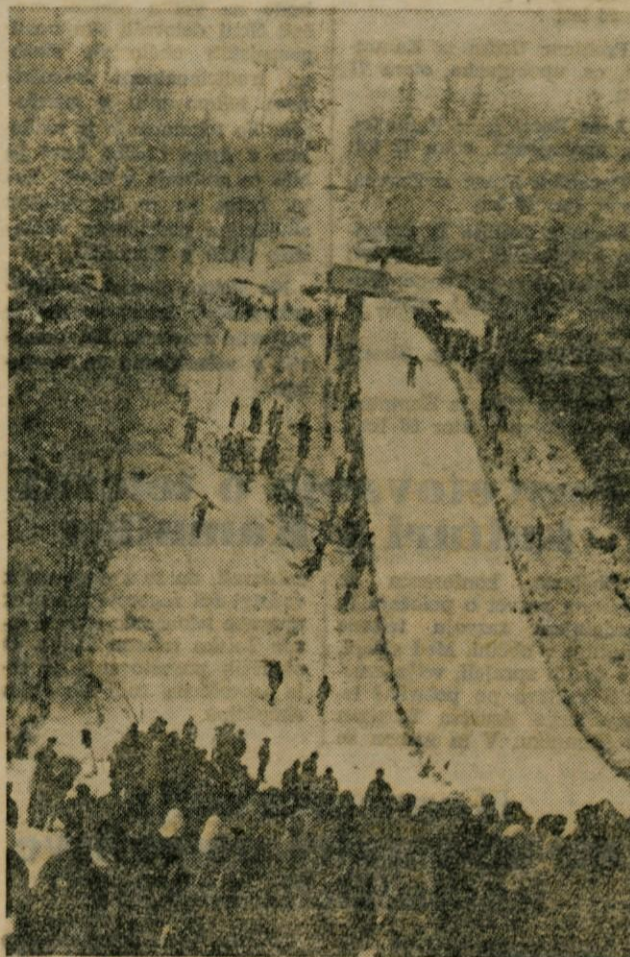
mlajši mladinci	točke
1. Grosar Srečo (Triglav)	465,2
2. Mohar Janez (Ihan)	450,4
3. Dejak Rudi (Ihan)	418,5
4. Urbanija Andrej (Ihan)	401,9
starejši mladinci:	
1. Križnar Peter (Triglav)	601,8
2. Vehovec Milan (Polet)	493,4
3. Kropivšek Mirko (Kamnik)	477,3
4. Koncilja Stojan (Polet)	433,2

člani:

1. Kolenc Rajmund (Nova Gorica)	558,8
2. Posavec Roman (Ihan)	552,7
3. Jakopin Gustelj (Triglav)	538,4
4. Podlipnik Pavel (Škofja Loka)	516,0
9. Golob Miha (Kamnik)	478,7

Najbolje uvrščeni tekmovalci so prejeli praktična darila, ki so jih prispevala kamniška podjetja. Snežne razmere so letos ugodnejše kot kdaj koli poprej in upamo, da bo skakalnica letos še zaživila.

ToS

Kamniška skakalnica je zaživila. Čezno se je preteklo nedeljo najdalj pognal Primož Finžgar, sin znanega skakalca Rudija Finžgarja iz Radovljice

Izbirna tekmovanja kamniških smučarjev

Letošnjo zimsko sezono so kamniški smučarji pričakali dobro pripravljeno. Od septembra se je 17 mladih smučarjev redno udeleževalo kondicijskih treningov. Teh je bilo kar 26, poleg tega pa so sodelovali pri zasiditvi smučarskih prog na Veliki planini. V slabem vremenu so se preselili v telovadnico TVD Partizan Mekinje. Testiranja ob koncu priprav so pokazala solidno kondicijsko pripravljenost, brez katere danes ni uspeha v smučanju. Udeležili so se dveh treningov na snegu v Kranjski gori, na sredo pa je padel sneg doma, tako da so lahko nadaljevali s treningi.

Z urejanjem in pripravo smučišč na Veliki planini so se zagotovili brezplačen tre-

ning med šolskimi počitnicami.

Izbirnega tekmovanja v veleslalomu se je udeležilo 15 tekmovalcev. To tekmovanje je potekalo v zmagoslavju mladih tekmovalcev, ki so premagali tudi člane, kar pa ni čudno, saj so bili na sezono mnogo bolje pripravljeno.

V prvem teku sta naša najboljša mladinceva požela pričljivo zmago, 600 m dolgo progo z 28 vratci je postavil Skorjanc Janez.

Rezultati:

1. Sitar Peter 38,9 sek.
2. Sunkar Bojan 39,7 sek.
3. Sitar Aco 41,0 sek.
4. Grilje Ivo 41,7 sek.
5. Grilje Marjan 42,1 sek.

Drugo progo z 32 vratci je trasiral Marjan Stele. Naš najperspektivnejši tekmovallec Sunkar Bojan, pred leti republiški pionirski prvak, je zanesljivo premagal prav vse kamniške smučarje.

Rezultati:

1. Sunkar Bojan 38,6 sek.
2. Sitar Aco 39,9 sek.
3. Sitar Peter 40,0 sek.
4. Perne Franc 40,5 sek.
5. Grilje Ivo 40,9 sek.

Tekmovanje je pokazalo, da so kamniški smučarji dobro pripravljeno na novo sezono. Pot do uspehov v alpskem smučanju pa zahteva poleg dobrega smučarja še mnogo mnogo denarja za drage priprave in opremo. Prav to zadnje pa manjka kamniškim smučarjem.

-sm-

Kamniška kronika

POROKE

Ilnikar Zoran iz Kamnika, glasbilar, star 22 let, in Modic Veronika iz Kamnika, delavka, stara 18 let;

Kogej Ivan iz Izlake, ključavničar, star 26 let, in Ponič Marija iz Motnika, snajžlika, stara 32 let;

Perše Ivan iz Brezovice, kamnosek, star 35 let, in Močnik Ana iz Zakala, delavka, stara 28 let;

Picnar Slavko iz Ostroga, avtoklepar, star 21 let, in Novak Fani iz Kamnika, delavka, stara 17 let;

Pirš Maks iz Buča, usnjari, star 26 let, in Sedušak Valerija iz Stahovice, uslužbenka, stara 19 let;

Sukurma Savo iz Komen-de, delavec, star 29 let, in Spacapan Milena iz Komen-de, bolniška strežnica, stara 35 let.

SMRTI:

Bernot Franciška iz Zagorice, gospodinja, stara 75 let;

Berlec Marija iz Vrhpolja, gospodinja, stara 90 let;

Bernot Ivana iz Zg. Palovč, gospodinja, stara 69 let;

Blažinčič Marija z Duplice, inv. upokojenka, stara 31 let;

Cebul Janez z Brega pri Komendi, kmečki delavec, star 68 let;

Jelnikar Marija iz Kamnika, gospodinja, stara 92 let;

Jereb Marija z Gmajnice, prevzičkarica, stara 81 let;

Kepic Franciška iz Most, kmetica, stara 63 let;

Letnar Antonija iz Podboršta, druž. upokojenka, stara 78 let;

Nerima Janko iz Kamnika, os. upokojenec, star 75 let;

Potočnik Franciška iz Zupanjih njiv, gospodinja, stara 68 let;

Prohinar Urška iz Kamnika, os. upokojenka, stara 71 let;

Rant Rozalija iz Kamnika, os. upokojenka, stara 72 let;

Repanshek Franc iz Zavrha, kmet, star 68 let;

Slapnik Cecilija iz Smartna, kmetovalka, stara 59 let;

Torkar Ana iz Tunjic, družinska upokojenka, stara 63 let;

Uršič Miha iz Zg. Stranj, apnar, star 69 let;

Vremšak Ciril iz Kamnika, os. upokojenec, star 68 let.

Posvetovanje o telesni kulturi v Kamniku

Občinska konferenca je sklicala posvet o položaju in nadaljnjem razvoju telesne kulture v občini. Med sklepi, ki so jih sprejeli, velja omeniti zahtevo po poživitvi telovadnega društva Partizan v Kamniku. V ta namen so

VI. Zimske športne igre na Veliki planini

Tekmovanje delovnih skupnosti gorenjskih občinskih skupščin

V soboto, 8. februarja se bodo na Veliki planini srečali člani delovnih skupnosti gorenjskih občinskih služb na tradicionalnem vsakoletnem tekmovanju v smučanju. To tekmovanje je vsako leto v drugi občini. Lani je bilo to srečanje v Skofji Loki. Letos pa je organizator sindikalna podružnica občinskih služb v Kamniku.

Na Veliki planini se bodo tekmovalci, doslej se jih je prijavilo že okrog 100, pomerili v veleslalomu in sankanju.

-c

Komemoracija ob 25-letnici ustrelitve kamniških talcev

Krajevna organizacija Zveze borcev v Kamniku je pripravila komemoracijo v počastitev 25-letnice ustrelitve 14 talcev iz kamniške občine

Delegacije so položile vence na grobove padlih na Zalah, v Begunjah in v Sentvidu.

-c

Srečanje na skakalnici

Nedelja, 12. januarja 1969. Plakati so najavili, da bomo tudi Kamničani po dolgem času spet imeli priložnost videti smučarske skoke na naši »velikanki«. Zato ni čudno, če se je ob lepem sončnem, čeprav ne preveč toplim vremenu zbralo okrog izteka 45-metrске skakalnice precej ljudi.

Povzpeli smo se na vrh zaletišča, ker nas je zanimalo, kakšno razpoloženje vlada med skakalci pred startom. Tu je bilo vse živahno, zlasti najmlajši — pionirji so komaj čakali, da se spuste po zaletišču čez oskočno mizo. Nikjer treme in strahu, sama sproščenost in navdušenje. Med skupino živahnih skakalcev smo srečali plavalasega fanta, ki se je pametno ukvarjal s smučmi.

»Jaz sem Miha Golob z Zduše, študiram pa v 3. letniku gradbene fakultete,« se je predstavil.

Koliko časa se ukvarjate s smučarskimi skoki?

6 let bo poteklo te dni.

Na kakšen plasman pa računate danes?

Na okrog 15. mesto, na več res ne računam. V Dolu sem skočil 36,5 in 34 m, vendar sem padel. Nisem bil vaju skakalnice.

V Ihanu pa sem pristal na 38,5 m in 40 m.

Pa vaš doslej najdaljši skok?

Nekaj čez 50 m na državem prvenstvu v Mariboru.

Na vrsti je številka 57, »Golob Miha«, se je oglašilo iz radijskega sprejemnika. In že se je pogumni fant pognal po strmini. »36 m za Miho Goloba,« je objavil napovedovalec po zvočniku. Naš tekmovallec se je v končnem plasmaju zvrstil precej bolje kot je pričakoval. Zasedel je 9. mesto.

Miha Golob pred startom

KAMNIŠKI OBČAN — glasilo SZDL občine Kamnik. — Urejuje uredniški odbor. — Glavni urednik France Svetelj. — Izhaja enkrat mesečno — Uredništvo in uprava: Delavska univerza, Kamnik, Kidričeva ulica (Zdravstveni dom). Tiska CP Gorenjski tisk v Kranju